

ה"ט 23665/12/22 - מירית עטיה שטיינברג נגד עופר כהן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 23665-12-22 שטיינברג נ' כהן

לפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

מבקש מירית עטיה שטיינברג

נגד

משיב עופר כהן

החלטה

1. לפניי בקשה שהגישה המבקשת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, ולהלן נימוקיי בקצרה.

2. בקליפת אגוז, המשיב מתגורר בסמיכות לבית הוריה של המבקשת. בין הצדדים התגלעו ויכוחים סביב המקום בו נוהגת המבקשת להחנות את רכבה כאשר היא מגיעה לבקר את הוריה, כאשר לטענת המשיב, המבקשת החנתה את רכבה מספר פעמים במקום אסור, המפריע לתנועה, ופעמים אף חסמה את הכניסה לביתו. המבקשת טענה כי היא חונה במקום מותר ואינה מפריעה לתנועה ואף לא חנתה בכניסה לביתו.

3. בבקשתה טענה המבקשת כי המשיב תקף אותה ביום שבת כאשר הגיעה לבית הוריה, בקללות ובאיומים, ולדבריה כמעט היכה אותה, ולאחר מכן אף איים על אביה. ביום 12.12.22 התקיים דיון במעמד צד אחד, במהלכו העידה המבקשת כי בכל פעם שהיא מגיעה לבית הוריה היא מותקפת מילולית ופיזית ע"י המשיב. המבקשת הוסיפה וטענה כי המשיב סבור כי החנייה כולה שלו ולכן כל אימת שהיא או מישוהו אחר מבני משפחתה מגיע לביקור אצל הוריה, הוא זוכה לאלימות ואיומים.

לאור האמור הוצא בדיון במעמד צד אחד צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב, ונקבע דיון במעמד הצדדים.

4. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים התייצבו הצדדים שניהם, אך המבקשת לא זימנה לעדות את מי שלטענתה היו עדים לאלימות והאיומים שהפנה כלפיה המשיב (אביה והשכנה גב' בן חמו ששמה נזכר בבקשה), ואף לא את מי מבני משפחתה אשר לדבריה היה חשוף לאיומים ואלימות מפני המשיב בהזדמנויות אחרות.

המשיב עצמו טען לפניי כי אכן התגלעו ויכוחים בין הצדדים בקשר עם החנייה, ועמד על טענתו כי המקום בו מחנה המבקשת את רכבה אינו מותר בחנייה, כך שנגרמת הפרעה לתנועה והוסיף וציין כי המבקשת מחנה את רכבה לעיתים בכניסה לביתו. המשיב אישר כי התגלע ויכוח מילולי, ואף אישר כי קילל את המבקשת (במעמד הדיון התנצל בפניה על כך). עם זאת, המשיב הטעים כי לא איים על המבקשת ולא על איש מבני משפחתה והכחיש מכל וכל שנהג באלימות. המשיב עמד על כך שגם המבקשת ואביה ניבלו את פיהם כלפיו.

5. במעמד הדיון הצעתי לצדדים כי יוצא צו הדדי האוסר על הצדדים להטריד זה את זה או לאיים זה על זה, אך הצדדים או מי מהם סירבו לכך ולפיכך אין מנוס ממתן החלטה.

6. מדובר בבקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, כך שאין בדעתי לקבוע מסמרות בשאלה האם המקום בו חונה המבקשת הוא מקום חנייה מותר כדין אם לאו. בצד זאת ברור, שאין להסכין עם האפשרות שויכוח על מקום חנייה יהפוך להיות אירוע אלים ומטריד.

אלא, שבענייננו, לא שוכנעתי כי אכן כך היה. אכן, המשיב העיר למבקשת על מקום החנייה, מאחר שסבר כי האופן שבו היא חונה מפריע לתנועה ואף לבני משפחתו. ואולם, טענת המבקשת כי המשיב התנהג כלפיה באופן אלים או תוקפני לא הוכחה, משלא זומנו עדים רלוונטיים. זאת ועוד, חוק מניעת הטרדה מאיימת לא נועד לטפל בכל ויכוח בין שני בני אדם אשר נקלעו ליחסים לא תקינים ואין להלום כי ניתן יהיה לעשות בו שימוש כל אימת שהתנהלותו של פלוני אינה נושאת חן בעיני אלמוני. החוק נועד לתת מענה מידי למקרים בהם הנפגע סובל באופן שיטתי ורצוף מהתנהלות מטרידה המערערת את שלווה חייו. לא שוכנעתי שזה המקרה בענייננו.

7. לאור האמור אני סבורה כי אין עילה למתן צו לפי החוק. בצד זאת, המלצתי לצדדים להימנע מויכוחים ועימותים מיותרים וככל שיש ביניהם מחלוקת בעניין מקום החנייה, ליתן לרשויות החוק להכריע בה ולהסדיר את העניין כפי שימצאו לנכון.

8. סוף דבר הבקשה נדחית, אך משלא שוכנעתי כי מדובר בבקשה קנטרנית, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.